

PAPER DETAILS

TITLE: SEYHAN ERÖZÇELİK'İN SIIRLERİNDE SÖZ VARLIĞI

AUTHORS: Ali Rıza İSSEVER

PAGES: 110-117

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/729170>

Makale Gönderilme Tarihi: 23.05.2019 – Makale Kabul Tarihi: 28.05.2019

SEYHAN ERÖZÇELİK’İN ŞİİRLERİNDE SÖZ VARLIĞI

*Ali Rıza İŞSEVER**

Özet

Türk şiirinde 1980 kuşağının önemli şairlerinden biri olan Seyhan Erözçelik, deneysel edebiyata olan yatkınlığı, içerik, üslup ve şiir ahengi oluşturmadaki özgün yaklaşımları ile çağdaşlarından farklı görünür. Erözçelik’i farklı kılan yönlerinden biri de şiirlerinde tercih ettiği sözcüklerdir. Şairin söz varlığı onun şair kimliğini belirginleştiren önemli unsurlardan biridir. Erözçelik, şiirlerinde bölgesel kullanımlara, Türk lehçelerine ait sözcüklere, yabancı kelimelere, film, müzik, tiyatro terimlerine kadar genişleyen bir söz varlığını kullanır.

Bu çalışmada Seyhan Erözçelik’in söz varlığı alt başlıklar halinde ele alınacak ve şair portresini tamamlayan bir dinamik olarak söz varlığının onun dünyasındaki önemine değinilecektir.

Anahtar Sözcükler: Seyhan Erözçelik, Söz Varlığı, Şiir.

Abstract

Vocabulary Used in Seyhan Erözçelik’s Poems

Born in March 13, 1962 in Bartın, Seyhan Erözçelik is one of the most important poets of 1980s in Turkish poetry. He seems distinguished from his peers in that he is predisposed to experimental literature, and that he seems to have a unique way of creating content, style, and poetic harmony. One of the features that makes Erözçelik distinctive is his choice of vocabulary. This choice is an important factor that reveals his poetic identity. Erözçelik uses a number of vocabularies ranging from regional varieties to dialects, from borrowed words to terms related to cinema, music, and theatre. Erözçelik’s choice of vocabulary is a significant factor that marks his poetic approach as a whole.

This study deals with Seyhan Erözçelik’s choice of vocabulary in subheadings, and the significance of vocabulary for him as a domain which shapes his poetic identity.

Key words: Seyhan Erözçelik, Vocabulary, Poetry.

Giriş

Söz varlığı, bir yazar yahut şairin edebi kişiliğini oluşturan dinamiklerin pek çoğuyla ilişki kurar, bu dinamikleri etkilediği gibi bunlardan etkilenebilir. Söz varlığı, muhteva, üslup, tema, nazım birimi, ahenk gibi edebi ölçütlerle ilişki kurduğu gibi sanatçının dünya görüşünü ortaya çıkaran ayrıntı da olabilir. Bu bakımdan söz varlığını incelemek, bir sanatçının edebi kişiliğini bütünlüklü olarak kavramının ve anlatımının önemli hususlarından biridir. “Söz

* Bartın Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Yeni Türk Edebiyatı Anabilim Dalı, Yüksel Lisans Öğrencisi. E- posta: ali_74_93@hotmail.com

varlığı, sadece bir dilde bir takım seslerin bir araya gelmesiyle kurulmuş simgeler, kodlar –ya da dil bilimindeki terimiyle göstergeler– olarak değil, aynı zamanda dili konuşan toplumun kavramlar dünyası, maddi ve manevi kültürünün yansıtıcısı, dünya görüşünün bir kesiti olarak düşünülmelidir” (Aksan 2018:15).

1980 kuşağı şairlerinden olan Seyhan Erözçelik, döneminin önde gelen şairleri arasındadır. Erözçelik kendi şiir üslubunu oluştururken, Türk şiirinin geçmişini iyi okumuş ve bu doğrultuda kendi şiir kişiliğini oluşturmuştur. Şeref Birsnel, Erözçelik’in şiiri hakkında şu değerlendirmelere yer vermiştir:

“Seyhan Erözçelik şiiri, tarif edilmiş bir alanın şiiri değildir. O’nun şiirine genel kabuller içerisinden yaklaşmıyoruz. Kendine mahsus bir imla ve gramer anlayışı var. Kelimeyi dışarıda tartılmış biçimiyle değil, ağızda tıttığı biçimiyle kâğıda indiriyor; şiirdeki hareketi kendi bünyesini hiza alarak ölçüyor sanki. Böylece kendi tarifini şiirden söküp alıyor, diyebiliriz. Çarpıcı bir kafiye varacak derken sesi tersine çevrilebiliyor. İşin kolayına kaçmadan, Türk şiiri alışkanlıklarına doğru meyillenmeden, yeni okumalarla girilmesi mümkün olacak mısralara açılıyor” (aktaran: Asiltürk 2017: 178).

Erözçelik, kendi şiirini oluştururken çok fazla araştırma yapan ve bu araştırmaları bir tutku haline getiren bir şairdir. Bartın doğumlu olan şair çocukluğunun bir kısmını Bartın’da geçirdikten sonra okul için İstanbul’a gitmiş ama çocuk ruhu hep Bartın’da kalmıştır. Şiirlerinin çıkış noktası geçmişi ve çocukluğu olan Erözçelik, deneysel edebiyatı şiirinin oluşumunda bir esin kaynağı olarak görmüştür. Erözçelik Türk şiirinde anlam ve içerik bağlamında sık rastlanmayan en azından öncekilerin tekrarı olmayan özgün bir şiir dünyası oluşturma yoluna girmiştir. Bunun sonucunda şiirine birçok ayrıntıyı farklı bir üslupla koyma anlayışı Erözçelik’in şiirlerinin söz varlığını geniş olmasının önünü açmıştır. Şiirlerinde söz varlığının geniş olmasının nedeni Erözçelik’in merakının, dil zevkinin, arayışının, tutkusunun birer ürünü olmasının neticesi olarak düşünülebilir.

Seyhan Erözçelik’in söz varlığı, Türk lehçelerinden bölgesel kullanımlara, sinema, film, tiyatro, müzik, yakın arkadaş çevresi, sanat dünyasından isimler gibi geniş bir yelpazesi vardır. Erözçelik’in çağdaşı ve yakın arkadaşı olan Vural Bahadır Bayrıl Erözçelik’in şiiri hakkında şu değerlendirmelerde bulunmuştur: *“...Kurduğu dil ve mikrokosmos şaşırtıcı ögeleden oluşur. Geçmiş vardır. Hatıralar vardır. Garip günlük nesneler, isimler, filmler, diyaloglar, şarkılar, maniler, başka şairlerden dizeler vardır...”* (Bayrıl 2011: 119). Şiir anlayışını bu kadar geniş bir düzleme yerleştiren şair, 1980 şiir kuşağı içerisinde farklı duruşuyla dikkati çekmektedir. Hilal Karahan, şairin farklılığına söz varlığı üzerinden temas eder: *“Seyhan iyi bir şairin Bartınca bilmesi gerektiği konusunda ısrar ederdi. Ve mutlaka eski Türk dillerini, lehçelerini, taşların yapısını, eski marşları, derunî şarkıları, dilleri, tüm dinleri, namaz vakitlerinin neye göre belirlendiğini, çanta çeşitlerini, derilerin terbiye edilme biçimini, kahve falını, kahvenin tarihçesini... Hiç üşenmez araştırır, araştırdığını da paylaşıyor bilgisiyle karşısındakini mat etmeye bayılırdı...”* (Karahan 2011: 133).

Seyhan Erözçelik’in şiirleri hakkında önemli tespitlerde bulunan Baki Asiltürk şair için: *“Erözçelik’in dilin gramatik dokusuyla sözcüklerin anlamları arasında gidip gelen, varlıkla onun görünümüleri arasında salınan, bazen deneyselliğin kapısını çalan şiir anlayışı ona dönem içerisinde farklı bir görünüm kazandırdığının”* altını çizmektedir (Asiltürk 2017: 179).

Seyhan Erözçelik’in söz varlığını oluşturan unsurları alt başlıklar halinde ele almak onun poetikasının bir yönünü de ortaya çıkarmak bakımından anlamlıdır:

A.Türk Lehçelerine Ait Sözcük Kullanımları:

Seyhan Erözçelik farklı dilleri merak eden ve bu diller hakkında da derin araştırmalar yapan bir şairdir. İş seyahati için Orta Asya'ya giden Erözçelik buraların dillerini sevmiş ve şiirinin bir parçası haline getirmiştir. *Yağmur Taşı* şiir kitabında Türk Lehçelerine ait kelimelere sıkça yer vermiştir. Örneğin:

Ahdı gözlerimden, ezabım var,
döze bilmirem, daşdım
içimden, ayna gırığ. Men mene
büründüm. *Sâk* Ağlayın, göyler! *Sâk* (Erözçelik 2004: 147).

Aktı közderimnen, kinem bar,
şıday almaspın, işimnen
taşıp barasın, singan aydanay.
Men magan sıyındım. almaspın, işimnen
taşıp barasın, singan aydanay.
Men magan sıyındım. *Sâk!* Aga ben kök. *Sâk*
Aga ber su!
Aga ber su! (Erözçelik 2004: 151).

E... suu! Deymin, suu! Tögülböğü, tögülböğü!
Asmadan tüşüp–közümön ak,
Kumarım menin emnede? Men saga jakındadım,
Küzgündü baktan körüp japtı. *Sâk!*
Su jok boldu. (Erözçelik 2004: 153).

B.Bölge Ağızlarına Ait Kullanımlar:

Bartın doğumlu olan Erözçelik çocukluğunun bir kısmını burada geçirmiştir. Çocukluğu üzerinde derin izler bırakan ailesi ve aile fertleriyle Bartın ağızını esas alarak yaptığı konuşmaları şiirlerine bazen diyalog şeklinde bazen de bir hikâye olarak yansıtmıştır. Özellikle *Pentimento*, *Kara Yazılı Meşkler* ve *Yağmur Taşı* kitaplarında Bartın ağızına ait kelime kullanımlarına rastlanılmaktadır.

Yaşlı kadın– Anney, ner'de, ay uşağ'm?
Evüy ner'cukda? Nel'leğdensüy? Kimleğdensüy? (Erözçelik 2010: 13).

Yaşlı kadın ile çocuk arasında geçen bu diyalogda yaşlı kadının çocuğa annesinin nerede olduğu, evinin nerde olduğu ve kimin çocuğu olduğu soruları yöneltilmiştir. Yine diğer bir şiirinde de benzer kullanımlara rastlanılmaktadır.

Erözçelik'in *Cinayet* adlı şiirinde de Bartın ağzına yer vermiştir:

‘‘Baa bak, ben, ney deyvercam
ben saa. Katilleğ vağ ya, katilleğ,
o ağşam yatıvoryalağ... Savcu şey
yapıyağ. Araşduryağ. Aruşduruvoryağ.
Yanunda şeyleğ de vağ.
Yardumcularu
Katiileğ burdalağ. Oturyalağ, içiyalağ.
Soğra ne'yoluyağ, biliyo musuy?
Şeye gidiyalağ.
Oracugsa, polisiy biri
Öldürveryağ onu. Öbürü de ne'yoluyağ,
Biliyo musuy?’’ (Erözçelik 2003: 453).

Özellikle ‘‘*Bartınlı Bir Rum Soruyor*’’ şiirinde Erözçelik, ‘‘oturuvaryoduk, gonuşuvaryoduk/ ırmag'gıysından haç atıvaryoduk/ ney oluvadı ki?/ Bize gidiy dedileğ.’’ (Erözçelik 2004: 101). gibi ifadeleri şiirinde kullanmıştır.

Erözçelik Bartın ağzına dair sözcükleri vermesinin yanında yöreye özgü yemek adını da kullanmayı ihmal etmemiştir. Örneğin:

‘‘Muhallebi gelsin!
Tuzlu sütlaç gelsin.

Halışka da gelsin.’’ (Halışka Bartın’a özgü mısırınundan tereyağı ile yapılan yemeğin adıdır.) (Erözçelik 2010: 15).

Yukarıda verilen örneklerde görüldüğü gibi Erözçelik şiirlerinde Bartın ağzına ait kelimeleri kullanmıştır. Erözçelik'in bu tutumu değerlendiren Can Şen şu tespitlerde bulunmuştur:

‘‘Bartın ağzı sadece Bartınlılar tarafından bilindiği/kullanıldığı için Bartın'da doğup büyümemiş bir şair bu konuşma dilini şiirlerinde kullanamaz. İşte bu, Erözçelik'in karşısına onu diğer şairlerden ayıran, onun 'farklı' olma çabasına katkı sağlayan bir imkân olarak çıkar. Bartın'da doğmamış, sonradan bu şehirde yaşamış bir şair çevresinden duyup öğrendiklerini, kullanarak Bartın ağzıyla şiir yazmaya kalksa bile bu konuşma dilini sonradan öğrendiği için yazacağı şiirler de doğallıktan uzak olur. Erözçelik ise bu konuşma dilini doğumundan itibaren duyup öğrendiği için doğal yapısı ile kullanabilmektedir’’ (Şen 2016: 36).

C.Özel İsim Kullanımları:

C.1. Yer/Mekân İsimleri: Erözçelik çocukluğunun, gençliğinin geçtiği mekânları da şiirine aktarmış ve bu durum onun söz varlığının da gelişmesine neden olmuştur. *Pentimento* şiir kitabında kullanılan “Maarif Koleji”, “Ceneviz Hisarı”, “Ödemiş”, “Çeşme”, “Türkiye”, “İstanbul”, “Bahariye”, “Kolej”, “Amerika”, “Doğu”, “Marmara Adası” gibi özel mekân isimlerini de kullanmıştır.

C.2. İnsan İsimleri: Seyhan Erözçelik’in hayatında önemli bir yere sahip olan yakın çevre arkadaşları, dostları, ilkökul arkadaşları, çocukluk arkadaşları, ailesi, sanat çevresinden dostları gibi isimleri şiirinin bir parçası haline getirmiştir ve böylelikle şiirlerinde söz varlığı açısından geniş olmasının önünü açmıştır. Bu isimleri en çok şairin *Pentimento* adlı şiir kitabında görmekteyiz. Erözçelik’in de ifadesiyle “yazdıklarım, tesadüf değil, yaşadıklarım ve hislerim vardır, *Pentimento*’da ben hayatımı gözden geçirdim” (Kotan, 2011) ifadelerinden anladığımız kadarıyla Erözçelik’in hayatında önemli yere sahip isimleri şiirinde kullanmıştır. Bu isimler arasında Serdar Koçak, Lâle Müldür, Mehmet Günsür, Murathan Mungan, özellikle Sey’an, Ender, Zafer, Burak, Orhan, Onat, Mete, Lale Müldür, Selahattin Erözçelik, Resim hocası Fatmanım, Memet, Esmâ, Ezra, Mehmet Günsür, Süleyman, Murathan Mungan, gibi Erözçelik’in geçmişinde iz bırakmış edebiyat çevresinden, ailesinden, okul arkadaşlarından birçok kesime kadar isimleri şiirinde kullanmıştır. Belirtilen isimlerin yanı sıra Erözçelik, Yunus Peygamber, Hz. Eyyûb, Gethsemâne, Lazaruss, Giotto, Pan, Suryâni, İbrani gibi dinî yönü ağırlıklı olan şahsiyetlerin isimlerini şiirlerinde kullanmıştır. Özellikle yabancı şairlerin ve yazarların isimlerini şiirlerinde kullanması Erözçelik’in okur olarak geniş bir coğrafyada gezindiğini göstermektedir. Özellikle Matsuo Başo, Orson Welles, Leonard Cohen, Sean Connery, Charlotte Rampling gibi isimleri sık olarak kullanmıştır.

D.Epigraf Olarak Kullanılan Yabancı Ve Türkçe İfadeler:

Seyhan Erözçelik, öncelikle Türk dilinin ve diğer dillerin geçmişten bugüne hem kültürel hem de etimolojik olarak gelişim ve değişimlerinin izlerini sürmüş bir şairdir. Sözcüğün kökenine kadar inerek ne anlama geldiğini araştırmış ve araştırmayı da bir tutku haline dönüştürmüştür. Erözçelik’in bazı şiirlerinin üst kısmına epigraf olarak Türkçe söz, kısa şiir ve bir şairin sözünü kullanmıştır, bazen de yabancı dillerden sözleri şiirlerinde epigraf olarak kullanmıştır. Örneğin:

“XIX” şiirinde “Till human voices wake us, we drown” sözlerini epigraf olarak kullanmıştır. (Erözçelik 2003: 35).

“XXI” şiirinde “So we beat on, boast against the current, borne back ceaselessly into the past” (Erözçelik 2003: 37).

Erözçelik, *Kır Ağt* şiir kitabının bir bölümünde şu ifadelere yer vermiştir: “Etranger. Qui passait’ Um homme mit des baies ameres dans nos mains. Etranger. Qui passait.” (Erözçelik 2003: 81).

“Tarçın” şiirinde Erözçelik epigraf olarak aşağıdaki dizelere yer vermiştir.

“Kırılmıştı bütün lambalar.

İncecik bir şal içinde geldin, tüy gibi

Rahatsız etmedik kimseyi.

Uyuyordu hizmetkârlar.” (Erözçelik 2003: 77).

“Takvim” şiirinde ise İngilizce ifadelerle yer vermiştir:

In winding rills the drops distill,
Seep through the memory and congeal
to stand like an effigy in a bolted room
from which sounds are heard at night.” (Erözçelik, 2003: 164).

“Satranç ve Cinayet” şiirinde “... hemen hançeriyle saatin elmaslarını çıkarmış ve bir çekiç ile de çarklarını kırarak denize atmış...” “Denizin dibinde saatin parıltısı görülüyormuş.” (Erözçelik 2003:165). İfadelerini epigraf olarak kullanmıştır.

Seyhan Erözçelik’i dönem içerisinde farklı kılan yönlerden bir tanesi de bazı kelimelerin şiirinin başlığı haline gelebiliyor olması ve böylelikle isimlendirme üzerinden şiir yazmasıdır. Örneğin: “Bocurgat” (Erözçelik 2003: 265). adlı şiirini tarihsel bir hava içerisinde yazmıştır. Bocurgat’ın sözlükteki anlamı: “*Ağır yükleri çekmek için manivela ile döndürülen ve döndürüldükçe çekilecek şeyin bağlı bulunduğu organı kendi üzerine saran çıkırık*” (Türk Dil Kurumu, 2019). olarak ifade edilmektedir. Diğer bir şiiri olan “Reçine, Lir” (Erözçelik 2003: 263). adlı şiiri de buna benzer kullanımlar arasındadır. Reçine’nin sözlükteki anlamı: “Bazı bitkilerde, özellikle çamlarda oluşan, katı veya yarı akışkan organik salgı maddesi, ağaç sakızı” (Türk Dil Kurumu, 2019). olarak tanımlanmaktadır. Lir ise: “*Kaynağı mitolojik çağlara dayanan kırılgan bir çalgı*” (Türk Dil Kurumu, 2019). olarak tanımlanmaktadır. “Amnesia” şiirinde (Erözçelik 2003: 260). benzer bir kullanım görülmektedir.

E.Film, Müzik Ve Kitap Adları

Erözçelik Cezmi Ersöz ile yaptığı söyleşide sinemanın kendi dünyasındaki önemini vurgularken söz varlığına etkisini de dile getirir:

“Dünyanın en rüküş sinemacısı Fassbinder’i seviyorum, asil Visconti’yi seviyorum. Seyrettiğim en iyi film Citizen Kane. Çok küçükken abilerimin götürdüğü Blow- up filminde bir fotoğrafın iyice büyütülmesini ve donmuş bir anın giderek dağılmasını, toz haline gelmesini hüznle hatırlıyorum. Sinema dünyam işte böyle. Müziği de ya evimde ya da sevdiğim bir lokalde dinliyorum. Ayrıca okurken, izlerken, dinlerken kendimi hiç kısıtlamıyorum. Tom Waits külliyyatının yanında ‘Bir Teselli Ver’ duruyor. Marianne Faithful’un yanında Ayşegül’ler dinleniyor. Hoşuma giden şey hoşuma gidiyor.” (Ersöz 1990: 65-66).

Erözçelik kendisini kısıtlamayan ve her şeyi şiirinin bir parçası haline getiren bir şairdir. Şairin alışılmış şiir anlayışlarının sınırlarını ihlal eden bu tavrı söz varlığının genişlemişini de sağlamıştır.

Seyhan Erözçelik’in *Pentimento* şiir kitabında geçen “Wizzard of Zardoz!” (Erözçelik 2010: 11). şiiri esas olarak L. Frank Baum’un kitabı ve aynı zamanda sinemaya uyarlanmıştır. “Klaus Kinski’nin Onuru” (Erözçelik 2010:47). Şiirin esas olarak Polonyalı oyuncu Klaus Kinski üzerinden yazılmıştır. Şiir bir film sahnesini andıracak şekilde diyaloglar halinde yazılmıştır. “Orson” şiiri esas olarak Seyhan Erözçelik’in Orson Welles’in filmlerinden etkilendiği ve kendisinde uyandırdığı izlenimle tekrar şiire uyarladığını göstermektedir. Orson, Seyhan Erözçelik’in sürekli kulağında çınlayan ve kendini daima hissettiren bir sanatçıdır: “Orson, her yerde seni dinliyorum./ Orson, düş kulağımdan./ Orson, alla’sen düş kulağımdan.” (Erözçelik 2010: 60). gibi dizeleri tekrarlı biçimde şiirlerinde kullanmıştır.

Seyhan Erözçelik için ‘geçmiş’ şiirlerinin çıkış noktasıdır. *Pentimeto* şiir kitabının ikinci bölümü olan “Palimpsest”de ‘Il mio amarcord’ cümlesine yer vermiştir. Bu ifade Türkçe olarak ‘hatırlıyorum’ ifadesinin karşılığıdır. Aynı zamanda 1973 yılında post-kolonyal komedya dalında İtalyan bir film olan ve Federico Fellini tarafından kaleme alınan ‘Amarcord’ Erözçelik’in şiirinde de geçmektedir.

F.Seyhan Erözçelik’in Şiirlerinde Aruz Ölçüsünün Söz Varlığı Açısından Önemi:

Seyhan Erözçelik şiirlerinde birçok şeyi denemenin izini sürmüştür. *Kara Yazılı Meşkler* şiir kitabının ‘Kar’ adlı ilk bölümü aruz ölçüsüyle yazılmıştır. Kitabın sonunda yer alan “Demir, Ne Zaman Eğilir?” bölümünde aruz ölçüsü için “... *Bu, benim aruza bir yorumum. Okuduklarıma, öğrendiklerime, geçmişimize bir merhaba, bir saygı...*” (Erözçelik 2003: 480). ifadelerini kullanmıştır. Örneğin Erözçelik “Ah!” şiirinde aruz ölçüsünü denemiştir.

Kırılmış su, gölge var çocuğun yüzünün
yaşlarında. Kartopu var, gözü taş.
Sözlerin kanar, kuru otları bağlar.
Yeşerdi şimdi dağın dışı, çırpındı, çırpınır
rüya, taşlaşıyor gözlerin. Sular durulur,
bozulur kan, direnme pençeye goncagülün
yok. Kırıl da, öyle kırıl. Suyu kendinde yak,
gözün karışır, yanağından süzüldü işte.

Yağardı karanlık sular, kanardı ateş. (Erözçelik 2003: 415).

SONUÇ

1980 Kuşağı şairlerden olan Seyhan Erözçelik, kuşak içerisinde farklı duruşuyla dikkatleri üzerine çekmektedir. Erözçelik’i çağdaşlarından farklı kılan yönlerinden biri de tercih ettiği sözcüklerdir. Şairin söz varlığı onun şiir anlayışındaki deneysel yaklaşımları, geniş kültürü dahası bir şair olarak dile verdiği önemi göstermektedir. Öğrendiklerini, geçmişini, tanıdıklarını, seyrettiklerini, doğup büyüdüğü yerleri şiirine dâhil etmekten hiçbir zaman çekinmeyen şairin bu tavrı söz varlığının da geniş bir düzleme yerleşmesini sağlamıştır. Bu bakımdan Seyhan Erözçelik’in söz varlığı onun şair kimliğini ortaya çıkaran belirleyici hususlardan biridir.

Kaynakça

- Aksan, Doğan. (2018). Türkçenin Sözcük Varlığı. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- Asiltürk, Baki. (2017). Türk Şiirinde 1980 Kuşağı. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Bayrıl, Vural Bahadır. (2011). 'Beynelmilel Bir Tedhişçiyim Ben' Yeis ile Tabanca Üzerine. Mühür Dergisi 37. sayı, s. 117-121.
- Erözçelik, Seyhan. (2003). Kitaplar- Toplu Şiirler (1980-2003). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Erözçelik, Seyhan. (2004). Yağmur Taşı. İstanbul: Simurg Yayınları.
- Erözçelik, Seyhan. (2006). Vâridik Yoğidik. İstanbul: Simurg Yayınları.
- Erözçelik, Seyhan. (2010). Pentimento. İstanbul: Everest Yayınları.
- Ersöz, Cezmi. (1990, Temmuz). Seyhan Erözçelik İle 80'Li Yıllar Ve Şiiri Üstüne Söyleşi. Hürriyet Sanat Edebiyat Dergisi 116.sayı, s. 64-66.
- Karahan, Hilal. (2014). "Seyhan Erözçelik" Dip Köşe Şiir Notları. İstanbul: Yasakmeyve Yayınları.
- Kotan, Emine Elif. (2011, Şubat 9). Geçmiş Hatırlamaktır. Yenişafak: <https://www.yenisafak.com/kitap/gecmis-hatirlamaktir-302023> adresinden alındı.
- Şen, Can. (2016). Bir Deneysel Şiir İmkânı Olarak Seyhan Erözçelik'in Şiirlerinde Bartın Ağzı. Bartın Üniversitesi Çeşm-i Cihan: Tarih Kültür Ve Sanat Araştırmaları E- Dergisi, s. 33-45.
- Türk Dil Kurumu. (2019, Mayıs 20). T.C Atatürk Kültür, Dil Ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Dil Kurumu: <http://www.tdk.gov.tr/> adresinden alındı.